

[Statsministeren.]

om at finde Vej frem til Enighed om de Hjælpeforanstaltninger, som er nødvendige.

Jeg paaskønner, at det er lykkedes de politiske Partier at finde denne Vej, og at det er lykkedes i saa vid Udstrækning, som Tilfældet er, at enes baade om Hjælpeforanstaltningerne og om Dækningsforanstaltningerne. Jeg nærer ingen Tvivl om, at det ogsaa vil gøre et godt Indtryk, at Nationen i den Grad staar samlet, som Tilfældet er, om at afhjælpe Nøden og sætte Skulder ved Skulder for at modvirke den Ødelæggelse af Hjem baade i de laveste og i de højere Kredse, som maatte blive Følgen af denne fortsatte Tilstand uden Hjælpeforanstaltninger. Jeg har saaledes med stor Tilfredshed set, at Lovforslagene om Hjælp til arbejdsløse nu er vedtaget af begge Rigsdagens Ting, og efter at det er sket, kan der heller ikke være nogen som helst Betænkelighed ved den Hjælp, der tænkes ydet Ejerne af Landbrugsejendomme og af Fartøjer, saaledes som den er forelaaet.

Der er et æret Medlem, som har gjort Bemærkninger om, hvem der nu har brugt mest Magt eller udnyttet Magten bedst. Det er der vel ingen Grund til at optage Strid om, saa lidt som om andre Stridsspørgsmaal, der kunde optage Tiden i dette Øjeblik. Vi kender jo alle det bestaaende Forhold med et Tokammerssystem, som længe har hindret det, vi anser for en nyttig Lovgivning, men som ogsaa andre ikke har villet anerkende var en nyttig Lovgivning. Men nu er ogsaa Vejen aaben, og megen Nød og Ulykke kan forhaabentlig afværges ved de Midler, som paa den her angivne Maade tages fra alle Sider i Samfundet og ikke ensidigt hos visse Befolkningsklasser.

Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde nogle Bemærkninger om Forslagene om Dækning af det Underskud, som maa anses for sikkert paa Finansloven. Jeg har vel bemærket den Erklæring, der findes fra de to Partier i Udvalget, og hvori der ogsaa tales om Valutaloven. Valutalovens Skæbne er jo afgjort af Rigsdagen; det er bestemt, hvad der i den Henseende skal efterleves, og jeg antager ikke, Tiden nu kan siges at være inde til her at optage en Diskussion udover den beroligende Tale, som det ærede Medlem Hr. Krag fandt Anledning til at holde.

Ej heller er der vel Anledning til nu at optage en Forhandling om Nedsættelsen, som har været ført frem i Forhandlingerne. Derom vil jeg antage, at Vælgerne vil faa Lejlighed til at udtale sig, og de vil sikkert gøre det uden Hensyn til, hvorledes Anskuelserne nu i dette Øjeblik maatte være paa de forskellige Sider.

Jeg skal ogsaa indskrænke mig til det Emne, der her foreligger. Ganske naturligt kunde jeg ogsaa ønske, at man kunde finde frem til Foranstaltninger, der ikke havde alene Midlertidigheds Karakter, men ogsaa kunde bidrage til Sikring i Fremtiden af Landbrugserhvervets og for øvrigt ogsaa andre Erhvervs Stilling, som maatte være rokkede. Ikke mindst gælder det jo, at Arbejderklassens Stilling ikke er en saadan, at den kan siges at være betrygget under de Produktionsvilkaar, der nu findes, hverken her i Landet eller andre Steder. Der er ogsaa Opgaver nok for den kommende Tid, og selv om det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, eller hvem det nu var, der brugte Udtrykket Morfinindsprøjtning, har Ret i, at dette i Almindelighed anses for at være noget, hvormed man dulmer eller lindrer Smerter, saa kan det vel ikke bestrides, at Morfinindsprøjtning i mangfoldige Tilfælde har været reddende for Menneskers Liv; thi hvis Morfinindsprøjtningen ikke var kommet i det rette Øjeblik, var Tusinder af Mennesker gennem Tiderne afgaaet ved en tidlig Død. Morfinindsprøjtningen har i hvert Fald holdt dem oven Vand, indtil andre Hjælpe midler var i Stand til at gennemføre den fulde Helbredelse.

Derfor kan jeg godt gaa ind i Billedet med Morfinindsprøjtningen som den, der i Øjeblikket frelser store Dele af det danske Samfund, og som giver den nødvendige Tid til, at disse Dele af det danske Samfund baade selv og ved andres Hjælp kan finde frem til Foranstaltninger, der i Fremtiden kan tages i Anvendelse, naar Kriser paa ny maatte indtræde. Og ligesom Arbejderne har baaet deres store Byrde, hver Gang Kriser indtraf, saaledes maa ogsaa andre, der lider under de nuværende Forhold, begynde med sig selv og finde frem til de Midler og Muligheder, som staar andre aabne, som har staaet fattige Arbejdere aabne for mange Aar siden.